

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ 'ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ'

Τον 19ο αιώνα ο αγρότης, θρησκευτικά προβληματισμένος και με πρόσβαση σε ιδιωτικές βιβλιοθήκες William Miller, αρχικά βαπτιστής, διέδωσε ότι άγγελοι του Θεού τον βοήθησαν να ερμηνεύσει σωστά πότε θα γίνει το τέλος του κόσμου, το οποίο όρισε για το έτος 1843. Η διάψευση των προσδοκιών των οπαδών του έμεινε γνωστή ως «Η Μεγάλη Απογοήτευση». Ακολούθησαν διασπαστικές κινήσεις και δημιουργίες εσχατολογικών ομάδων, με κεντρική διδασκαλία την προσδοκία της μεγάλης Έλευσης του Κυρίου. Όλοι αυτοί ονομάστηκαν κοινώς 'Έλευσιανοί' (Αντβεντιστές: από το advent που σημαίνει 'έλευση'). Στη συνέχεια ορίστηκαν και άλλες χρονολογίες Τελικής Κρίσης, όπως εκείνες του 1844, 1845, 1849, 1851, που επικυρώνονταν και με 'οράματα'. Η προφήτισσά τους Elen White (Ουάιτ) ίδρυσε επίσημα την 'Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας' το 1861, ενώ την τήρηση του Σαββάτου ως κύριας για την οργάνωσή τους ημέρας την πήραν από τους Βαπτιστές. Τελικά, ο Hiram Edson, που ήταν από τους κύριους πρωτεργάτες του κινήματος, μαζί με την Ουάιτ είχαν νέες 'αποκαλύψεις' πως ο Χριστός επέστρεψε μεν, αλλά αοράτως (βλ. και «Εγχειρίδιο αιρέσεων και παραχριστιανικών ομάδων», Αντ. Αλεβιζόπουλου, εκδ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης, 1991).

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ

Τις αποκαλυπτικές και εσχατολογικές μεθόδους, καθώς και τις διδασκαλίες των Αντβεντιστών, υιοθέτησε ο Κάρολος Τέηζ Ρώσσελ, ένας ανήσυχος, πετυχημένος έμπορος και επιχειρηματίας ΚΑΙ στον τομέα της θρησκείας. Αυτός ίδρυσε και τη 'Βιβλική και Φυλλαδική Εταιρία Σκοπιά', που από ιδιωτική και εμπορική επιχείρηση (όπως ξεκίνησε) εξελίχθηκε σε θεοκρατικό οργανισμό και 'μοναδικό αγωγό του θελήματος του Θεού επί γης', όπως δέχονται ότι ισχύει για την οργάνωσή τους οι 'Μάρτυρες του Ιεχωβά'. Πρόκειται για μια θρησκευτική οργάνωση που απορρίπτει την Ορθόδοξη ερμηνεία της Αγίας Γραφής, τις αλήθειες και την Παράδοση της Εκκλησίας. Τα κεντρικά γραφεία των 'Μαρτύρων του Ιεχωβά' (Μ.τ.Ι.) -ονομάστηκαν έτσι από το 1931- βρίσκονται στο Μπρούκλιν της Αμερικής και η θρησκεία τους παρουσιάζεται ως «ο πιστός και φρόνιμος δούλος» του Θεού επί γης. Κατά διαστήματα οι Μ.τ.Ι. (ονομαζόντουσαν πρωτύτερα και 'Σπουδαστές των Γραφών') έλαβαν εντολή από το Κυβερνών Σώμα της εταιρείας τους να μην χαιρετούν τις εθνικές σημαίες, να μην ψέλνουν τον εθνικό ύμνο, να μην συμμετέχουν ένοπλα στο στρατό, να αρνούνται την ανάμειξη σε πολιτικές διαδικασίες και αξιώματα, να μην δέχονται την μετάγγιση αίματος όταν παραστεί ανάγκη, ακόμη και σε μικρά παιδιά. Όλα αυτά τους έκαναν αντιπαθητικούς σε ομάδες πληθυσμών και κρατικές κυβερνήσεις και προκάλεσαν επανειλημμένα τη δίωξή τους.

Ο σκοπός τους είναι να υπάρξει μόνο μια θεοκρατική κυβέρνηση στον κόσμο, η δική τους. Το 1914, ισχυρίζονται, ιδρύθηκε η ουράνια βασιλεία του Θεού, η οποία έχει εκπρόσωπο στη γη την εταιρία Σκοπιά, που «είναι μια πραγματική κυβέρνηση με νόμους και εξουσία και ότι σύντομα θα κυβερνάει σε ολόκληρη τη γη», ενώ

θεωρείται το «θεμέλιο του επικείμενου πολιτισμού». Η κυβέρνηση αυτή «θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας τας βασιλείας [που υπάρχουν τώρα], αυτή δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας» (Δανιήλ 2,44). Το συγκεκριμένο αυτό χωρίο πιστεύουν ότι είναι προφητεία που αφορά την οργάνωσή τους (βλ. βιβλίο τους 'Ζωή- Πώς βρέθηκε εδώ; ...', στην ελληνική 1985 και 1987, σελ. 227-231). Η οργάνωση βέβαια των Μ.τ.Ι. εμφανίστηκε μόλις το 1884 σαν ΜΕΤΟΧΙΚΗ Βιβλική και Φυλλαδική εταιρεία (με 10 δολάρια αγόραζε όποιος ήθελε μια μετοχή), ενώ η Ορθόδοξη Εκκλησία υπάρχει από την αρχή της δράσεως του Κυρίου και των Αποστόλων ως αυθεντική συνέχεια και ανόθευτη διδασκαλία τους. Στο Λουκ. 16,16 πράγματι διαβάζουμε: «Ο νόμος και οι προφήτες προφήτευσαν ως τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. ΑΠΟ ΤΟΤΕ το χαρμόσυνο μήνυμα για τη Βασιλεία του Θεού ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ και ο κόσμος σπεύδει να μπει σ' αυτήν». Και στις Πράξεις των Αποστόλων από τον Απ. Παύλο αναφέρεται: «Προσέχετε, λοιπόν, τον εαυτό σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σάς έθεσε επισκόπους για να ποιμαίνετε ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ (δηλ. του Χριστού), την οποία έκανε δική του ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΟΥ» (20,28) -Εδώ, για άλλη μια φορά στην Αγία Γραφή, φαίνεται καθαρά επίσης και η θεότητα του Χριστού, την οποίαν με πείσμα αρνείται η οργάνωση. Και αλλού ο θείος Παύλος επανέρχεται: «εγώ είμαι ο τελευταίος ανάμεσα σε όλους τους αποστόλους. Δεν είμαι άξιος ούτε να ονομάζομαι απόστολος, γιατί καταδίωξα την ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» (Α' Κορινθ.15,9).

Έχουν προαναγγείλει αρκετές φορές οι Μ.τ.Ι. το τέλος του κόσμου και βέβαια διαψεύστηκαν. Δεν προσδιορίζεται όμως μέσα στην Αγία Γραφή ο χρόνος της Δευτέρας ενδόξου Παρουσίας του Χριστού. Αντίθετα μάλιστα, ο Χριστός αποθαρρύνει τους μαθητές Του από το να ασχολούνται με τη συντέλεια του κόσμου, τονίζοντάς τους το «Ποια μέρα και ώρα θα έρθει το τέλος, κανένας δεν το γνωρίζει, ούτε οι άγγελοι των Ουρανών, παρά μόνο ο Πατέρας μου» (Ματθ. 24,36 - Μαρκ. 13, 32), η οποία συντέλεια θα έλθει όχι μετά από προειδοποίηση, αλλά «ως κλέπτης εν νυκτί» (Α' Θεσ. 5,1-2), καθώς διαβεβαιώνει και ο Απ. Παύλος. Αλλά ακόμη και μετά την Ανάστασή Του απαγορεύει ο Κύριος την εντρύφηση με ένα τέτοιο θέμα, που η Πρόνοια του Θεού δεν θέλησε να γνωρίσει στους ανθρώπους: «Εσείς ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ τον ακριβή χρόνο. Αυτόν τον κρατάει ο Πατέρας στην αποκλειστική του εξουσία» (Πράξ. 1,7). Η Γραφή περιορίζεται στο «Νάτος, έρχεται μέσα στα σύννεφα και ΘΑ ΤΟΝ ΔΟΥΝΕ ΟΛΟΙ» (Αποκ. 1,7).

Οι Μ.τ.Ι. ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ. Αυτό γίνεται μέσω των περιοδικών τους "Σκοπιά" και "Ξύπνα" και των εκδιδόμενων βιβλίων της Επιχείρησης, αλλά και από την ονομαζόμενη από τους ιδίους «Μετάφραση του Νέου Κόσμου» (ΜΝΚ), που είναι η επίσημη Γραφή των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Στη δική τους αυτή Βιβλική έκδοση, κακοποιούνται αφόρητα τα αγιογραφικά κείμενα και αλλοιώνονται τα διάφορα εδάφια της Γραφής. Άραγε όμως ΑΠΟ ΠΟΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΥΝ, ΑΦΟΥ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ ΤΟΣΟ ΒΑΝΑΥΣΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ; [ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Στην Ορθόδοξη Εκκλησία, εγκεκριμένο κείμενο της Καινής Διαθήκης θεωρείται η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 1904, που βασίζεται στα λειτουργικά και θεολογικά κείμενα που χρησιμοποιούνταν μεταξύ 9ου και 16ου αιώνα, καθώς και στους παπύρους και κώδικες του 3ου αιώνα (βλ. Χρ.

Βούλγαρη, «Εισαγωγή εις την Καινήν Διαθήκην», τόμ. Β', Αθήνα 2003). Όσον αφορά στην Παλαιά Διαθήκη, το επίσημο κείμενο που χρησιμοποιεί η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΩΝ Ο' (Εβδομήκοντα), που μέχρι τα μέσα τουλάχιστον του 2ου αιώνα εθεωρείτο και από τους Ιουδαίους ως θεόπνευστη. Ακόμη, χρησιμοποιήθηκε από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό και τους Αποστόλους, αφού μάλιστα στην Κ.Δ. τα περισσότερα εδάφια που παρατίθενται από την Π.Δ. προέρχονται από την Μετάφραση των Ο'. Αυτό έχει πλέον επιβεβαιωθεί από πολλούς επιφανείς παλαιοδιαθηκολόγους (βλ. Π. Μπρατσιώτη, «Εισαγωγή εις την Παλαιάν Διαθήκην», εκδ. Νικ. Μπρατσιώτη, Αθήνα 1993 - και www.oodegr.com/oode/grafi/keimena/genika/keimena_metafraseis_1.htm#_ftnref18)].

ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ:

Παρακάτω παραθέτουμε μερικά αλλοιωμένα αγιογραφικά κείμενα των Χιλιαστών από τη δική τους μετάφραση (Watchtower Bible and Tract Society of New York, INC, ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ ΕΛΛΑΔΑΣ, New World Translation of the Holy Scriptures, Greek, bi 12-G, 'Η Αγία Γραφή Μετάφραση Νέου Κόσμου', εκτύπωση 2008), ενώ τα πρωτότυπα αρχαία Ορθόδοξα κείμενα που εμείς ακολουθούμε προέρχονται από τις πηγές που μόλις αναφέραμε.

Για να πείσει λ.χ. τους οπαδούς της η Εταιρεία Σκοπιά ότι το έργο του προσηλυτισμού είναι θεάρεστο δεν διστάζει να αλλοιώσει επί παραδείγματι το εδάφιο Ματθ. 4,10: «Κύριον τον Θεόν σου προσκυνήσεις και αυτώ μόνω λατρεύσεις», μετατρέποντάς το ως εξής: «Τον Ιεχωβά τον Θεό σου πρέπει να λατρεύεις και σε αυτόν μόνο πρέπει να αποδίδεις ιερή υπηρεσία». Όπως φαίνεται η ελληνική, και σημασιολογικά ορθή, λέξη "Κύριος" αντικαταστάθηκε με την εβραϊκή λέξη "Ιεχωβάς" (πράγμα που κάνουν εσφαλμένα σε όλα τα σχετικά εδάφια της Βίβλου), ενώ το «μόνο αυτόν θα λατρεύεις» αντικαταστάθηκε με τις λέξεις «σε αυτόν μόνο πρέπει να αποδίδεις ιερή υπηρεσία». Είναι γνωστό ότι ο κάθε οπαδός τους έχει πεισθεί πως λατρεία του Θεού σημαίνει ότι πρέπει να αγοράζει για προσηλυτιστικούς σκοπούς (για το λεγόμενο "έργο της διακονίας") καμιά δεκαριά περιοδικά της Σκοπιάς ανά δεκαπενθήμερο και να γράφει στη λίστα του νέους αναγνώστες και υποψήφιους οπαδούς (αυτό θεωρούν ιερή υπηρεσία).

Στις Πράξεις 20,28 διαβάζουμε: «Προσέχετε ουν εαυτοίς και παντί τω ποιμνίω εν ω υμάς το Πνεύμα το Άγιον έθετο επισκόπους, ποιμαίνειν την εκκλησίαν του Θεού, ην περιεποίησατο δια του ιδίου αίματος». Ο Απ. Παύλος επισημαίνει εδώ την πίστη της Εκκλησίας στο ότι ο Ιησούς Χριστός, που είναι ο Κύριος και Θεός, απέκτησε την Εκκλησία προσφέροντας το δικό Του αίμα επί του Σταυρού. Ταυτίζει δηλαδή ο Παύλος το Θεό με τον Ιησού Χριστό, οντολογικά και ουσιαστικά. Η Εταιρεία Σκοπιά αντίθετα μεταφράζει: «Προσέχετε τους εαυτούς σας και όλο το ποίμνιο, μέσα στο οποίο το άγιο πνεύμα σας διόρισε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία του Θεού την οποία αγόρασε με το αίμα του ίδιου του Γιου του». Στη δική τους αυτή μετάφραση: (α) παραθέτουν το Άγιο Πνεύμα με μικρά αρχικά γράμματα (άγιο πνεύμα), αφού το εννοούν ως ενεργή δύναμη του Θεού και όχι ως το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος και (β) δεν διακρίνεται ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος ο Θεός ενσαρκωμένος, αφού εσφαλμένα αποδίδουν όχι ότι πρόσφερε το αίμα του ο ίδιος ο

Θεός, δηλαδή ο Χριστός, αλλά ότι ο Θεός αγόρασε την εκκλησία του με «το αίμα του ίδιου του Γιου του».

Στην ερμηνεία του Νέου Κόσμου της Σκοπιάς, αλλά και στα ανά τον κόσμο περιοδικά τους, παρουσιάζεται ο Χριστός κατώτερος του Θεού, αφαιρούνται από πάμπολλα αγιογραφικά σημεία ορισμένες λέξεις και προσθέτονται άλλες, σύμφωνα με τις απόψεις τους. Ο Απ. Παύλος λ.χ. γράφει «ανεχόμενοι αλλήλων και χαριζόμενοι εαυτοίς εάν τις προς τινα έχη μομφήν. καθώς και ο Χριστός εχαρίσατο υμίν, ούτω και υμείς» (Κολοσσαείς 3,13). Στη χιλιαστική όμως μετάφραση του "Νέου Κόσμου" η πρόταση "καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς" (όπως και ο Χριστός σάς συγχώρησε) μετατρέπεται δυστυχώς σε «Όπως ο Ιεχωβά σάς συγχώρησε ανεπιφύλακτα, έτσι να συγχωρείτε και εσείς». Τι συμβαίνει εδώ; Απλά, αν δεχθεί κάποιος ότι ο Χριστός συγχωρεί αμαρτίες, που βεβαίως είναι Ορθόδοξη διδασκαλία, τότε οφείλει να τον αναγνωρίσει και ως Θεό, αφού μόνο ο Θεός μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες. Η εταιρεία Σκοπιά δεν αναγνωρίζει τον Χριστό ως Θεό και γι' αυτό προτιμά να χρησιμοποιεί τη λέξη 'Ιεχωβάς' για να μην φαίνεται ότι ο Χριστός συγχωρεί αμαρτίες και επομένως ότι είναι ο Θεός.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα της "Μετάφρασης του Νέου Κόσμου" είναι ακόμη οι εξαφανίσεις ολόκληρων εδαφίων από την Αγία Γραφή, διότι δεν εξυπηρετούν τον σκοπό της Οργάνωσής τους. Επί παραδείγματι, ο ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρει: "Ήλθε ο Υιός του ανθρώπου σώσει το απολωλός" (Ματθ. 18,11). Επισημαίνει δηλαδή το σημαντικότερο κεφάλαιο της πίστεώς μας, που είναι η έλευση του Υιού του Θεού ως ανθρώπου για να σώσει την βουτηγμένη στην αμαρτία ανθρωπότητα. Το χωρίο αυτό παραλείπεται τελείως από τη Σκοπιά στην μετάφρασή της, διότι προφανώς δεν συμφωνεί στο να φαίνεται ότι ο Χριστός είναι ο Σωτήρας του κόσμου.

Στο κατά Ιωάννην 3,13, ο 'υιός της βροντής' αναφέρει: "Και ουδείς αναβέβηκεν εις τον Ουρανόν, ει μη ο εκ του ουρανού καταβάς, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ". Στη δική τους Γραφή του "Νέου Κόσμου" οι Χιλιαστές παραλείπουν τη φράση "ο ων εν τω ουρανώ" ('είναι στον Ουρανό'), διότι η φράση αυτή σημαίνει την πανταχού παρουσία του Ιησού Χριστού ως Θεού. Ο Χριστός δηλαδή, επειδή ακριβώς είναι Θεός, βρίσκεται ταυτόχρονα στη γη και στον Ουρανό (παντού). Η Σκοπιά όμως δεν εμφανίζει τον Χριστό ως Θεό και αυτός είναι ο λόγος που αφαιρεί ολόκληρες προτάσεις.

Την πανταχού παρουσία και την Θεότητα του Ιησού Χριστού δεικνύουν και τα εξής χωρία:

α) "Ου γαρ εισί δύο η τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί ειμί εν μέσω αυτών" (Ματθ.18,20)

β) "Ϊδού εγώ μεθ' υμών είμι πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος" -εννοείται και για πάντα, σύμφωνα με τον εβραϊκό τρόπο σκέψης (Ματθ. 28,20)

οι Μ.τ.Ι. είναι αντι-Τριαδική οργάνωση, παρά τις καταφανείς μαρτυρίες της Αγίας

Γραφής και της εκκλησιαστικής Παράδοσης, την οποία απορρίπτουν. Αρνούνται την θεότητα του Ιησού Χριστού και του Αγίου Πνεύματος. Ανιστόρητα γράφουν ότι «η περίοδος του Αντιχρίστου ήρχισεν από το έτος 325 και επεξετάθη μέχρι του έτους 539 και ήτο περίοδος σχηματισμού Συμβόλων πίστεως» ("Τετελεσμένον μυστήριον", Γραφ. Μελ. Ζ', σελ. 126). Αυτό το λένε γιατί την περίοδο αυτή, υπό των Α', Β', Γ' και Δ' Οικουμενικών Συνόδων, καθορίστηκε και εγγράφως και επισήμως η χριστιανική πίστη περί Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος, του Ενός σε τρεις υποστάσεις Θεού, η υψηλότερη δηλαδή και σπουδαιότερη ευαγγελική αλήθεια, την οποία αρνείται το Κυβερνών Σώμα των Μαρτύρων του Ιεχωβά, που κατευθύνει τους όπου γης οπαδούς της οργάνωσης (βλ. και «Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά», Κολιτσάρα, τ. Β', σελ. 54,55 και "Η αλήθεια θέλει ελευθερώσει ... ", σελ. 45,47).

Η Εκκλησία, αντίθετα, δέχεται την αποκαλυφθείσα του Θεού αλήθεια, ότι δηλαδή ο Θεός είναι τρία πρόσωπα -Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα- σε μια ουσία, ήτοι Ένας Θεός. Οι Μ.τ.Ι. απορρίπτουν την θεότητα του Ιησού Χριστού και παραλείπουν σημεία από τη Γραφή που αναφέρεται ως Θεός. Ο Απόστολος Παύλος όμως διδάσκει: «Αυτό είναι το μυστήριο της ευσεβείας, Ο ΘΕΟΣ ΦΑΝΕΡΩΘΗΚΕ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, το Πνεύμα απέδειξε ποιος ήταν, φανερώθηκε στους αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, τον πίστεψε ο κόσμος, ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΕ με δόξα» (Α' Τιμ. 3,16). ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ: ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΥ Πειράσθηκε στην έρημο από τους Εβραίους (βλ. Εξ. 17,7 και εβρ. 3,7-9). Το ονομάζει επίσης ΚΥΡΙΟ (Θεό) ο Απ. Παύλος: «Ο ΚΥΡΙΟΣ (Άγιο Πνεύμα-Παράκλητος) να κατευθύνει τις καρδιές σας στην αγάπη του Θεού (Πατρός) και στην υπομονή του Χριστού» (Β' Θεσσ. 3,5).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, αν και αρχικά πίστευαν ολοκάθαρα στην Σταυρική θυσία του Θεανθρώπου και μάλιστα το δίδασκαν έντονα! (βλ. λ.χ. 'Φωτόδραμα της Δημιουργίας', τα βιβλία του 2ου προέδρου τους Ρόδερφορντ: 'Καταλλαγή', 'ΖΩΗ', 'Δημιουργία' κ.α.). Τα τελευταία δε χρόνια εικονίζουν το Χριστό καρφωμένο σε πάσαλο. Αντίθετα, ο Απ. Παύλος αναφέρει ότι καυχάται ιδιαιτέρως μόνο για τον Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού (Γαλ. 6,14), και επισημαίνει ότι «το κήρυγμα του Σταυρού ...είναι δύναμη Θεού» (Α' Κορ. 1,18). Ο Χριστός λέει πάνω στον Σταυρό «έγινε κατάρα για μας» για να μας εξαγοράσει από την κατάρα του νόμου (Γαλ. 3,13) και ως, εκ τούτου, το τέλος των εχθρών του Σταυρού θα είναι η απώλεια (Φιλ. 3,19) [βλ. και αρχιμ. Γεωργίου Αναστασάκη, «Χιλιαστικές πλάνες και αναίρεσις αυτών», Λαγκαδάς 1984, σελ. 266 κ.ε.].

ΟΙ Μ.Τ.Ι. ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΨΥΧΗΣ. Η Αγία Γραφή, όμως, είναι κατηγορηματικά αντίθετη σε μια τέτοια άποψη: Ο Χριστός λ.χ., απευθυνόμενος στο δεξιό ληστή, του υποσχέθηκε: «ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ» (Λουκ. 23,43). Και ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, πεθαίνοντας από λιθοβολισμό, προσεύχεται λέγοντας: "ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ, ΔΕΞΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΟΥ" (Πράξ. 7,59). Η Εκκλησία, δια της ιεράς Παραδόσεως και της Αγίας Γραφής, διδάσκει φυσικά ότι η ανθρώπινη ψυχή διατηρεί τη συνείδηση και την αθανασία της μετά θάνατον. Π.χ. η συνομιλία του Ιησού, κατά τη Μεταμόρφωσή Του, με τους προφήτες Μωυσή και Ηλία που είχαν προ πολλού πεθάνει (λχ. Λουκ. 9,30-31), η παραβολή του πλουσίου και του φτωχού Λαζάρου (Λουκ. 16,19-31), όπου συνειδητοποιούν τα πάντα μετά

θάνατον και συνομιλεί η ψυχή του πλουσίου με τον Αβραάμ. Βλ. και Β΄ Κορινθίους 5,8: «προτιμάμε να βγούμε απ' αυτό το σώμα και να πάμε κοντά στον Κύριο», αλλά και Φιλιπησίους 1,23: «επιθυμώ να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με τον Χριστό» και Αποκάλυψη 6,9-11: «όταν το Αρνίο άνοιξε την Πέμπτη σφραγίδα, είδα κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές εκείνων που σφαγιάστηκαν για το λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία που έδωσαν για το Αρνίο. ΑΥΤΟΙ ΚΡΑΥΓΑΣΑΝ ΜΕ ΔΥΝΑΤΗ ΦΩΝΗ ..... ». Επίσης εμφανέστατα στα: Εκκλησιαστής 12,7/ Γ΄ Βασιλειών 17,21/ Λουκά 8,55/ Λουκά 23,46/ Πράξεις 2,31/ Α΄ Πέτρου 3,19/ Αποκάλυψη 20,4.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Η Καινή Διαθήκη, τέλος, που καταγράφει την ολοκλήρωση της αποκαλυπτόμενης αλήθειας, φανερώνει πως ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ -όπως αποκαλύπτει πλέον διάπλατα στους ανθρώπους ο ίδιος ο Χριστός- είναι "ΠΑΤΗΡ, ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ" (Ματθ. 28,19), όχι "Ιεχωβά". Άλλωστε οι Ιουδαίοι γνώριζαν, και πολύ καλά, ότι ο Θεός ονομαζόταν με το ιερό τετραγράμματο (η ακριβής απόδοση του οποίου χάθηκε, ενώ το φωνηέντησαν πολύ αργότερα οι Μασωρίτες και αποδόθηκε ως «Γιαχβέ»), την οποία όμως λέξη από ευλάβεια δεν πρόφεραν ποτέ, όπως δυστυχώς κάνουν συνεχώς οι Μ.τ.Ι. Στον Ψαλμό π.χ. 75,2 (Μετάφραση των Εβδομήκοντα) αναφέρεται «ΓΝΩΣΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΔΑΙΑ Ο ΘΕΟΣ, ΕΝ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ ΜΕΓΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ». Άρα, ο Χριστός δεν γεννήθηκε επί γης για να φανερώσει ένα ακόμη ΓΝΩΣΤΟ όνομα στους ανθρώπους, παρά να αποκαλύψει το μυστήριο της Αγίας Τριάδος. Μάλιστα, ο όντως Θεάνθρωπος προτρέπει τους μαθητές Του να γίνουν από τότε δικοί Του μάρτυρες -όχι μάρτυρες του Ιεχωβά- στα πέρατα της οικουμένης: Γιατί λέγει, «Θα είστε μάρτυρές μου στην Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και Σαμάρεια και μέχρι των περάτων της γης» (Πράξεις 1,8). Ακόμη ο ίδιος ο Θεός, στο κεφ. 65, 15-16 του Ησαΐα, λέγει: "Στους δούλους μου εγώ θα δώσω ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΟΝΟΜΑ. Κι όποιος ποθεί ευλογημένος να' ναι σ' αυτή τη χώρα, θα ζητά να τον ευλογήσει ο αληθινός Θεός". Το καινούργιο και μόνιμο πλέον όνομα των δούλων του Θεού είναι "ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ", διότι «στην Αντιόχεια ονομάστηκαν για πρώτη φορά οι μαθητές Χριστιανοί» (Πράξ. 11,26).

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

«Το ξεσκέπασμα των Μαρτύρων του Ιεχωβά», ιερέως Ελευθερίου Ε. Χατζή, εκδ. 'Νεκτάριος Παναγόπουλος', Αθ. 1990

«Αντιχιλιαστικόν Εγχειρίδιον», Νικ. Ι. Σωτηρόπουλου, εκδ. 'Ο Σταυρός', Αθ. 1989

«Οι Ψευδομάρτυρες του Ιεχωβά», Π. Παναγιωτίδου, εκδ. Ο.Χ.Α. 'Απολύτρωσις', Β΄ εκδ., Θεσ. 1973

«Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά», Ιω. Θ. Κολιτσάρα, Αδελφότης Θεολόγων 'Η Ζωή', τεύχος Β΄, Αθ. 1962

«Αντιαιρετικό Εγκόλπιο», έκδ. ΙΒ΄, εκδ. 'Απολύτρωσις', Θεσσαλ.

«Εγχειρίδιον αιρέσεων και παραχριστιανικών ομάδων», Αντ. Αλεβιζόπουλου, εκδ. ι. Μ. Νικοπόλεως, 1991

«Χιλιαστικές πλάνες και αναίρεσις αυτών», αρχιμ. Γ. Αναστασάκη, Λαγκαδάς, 1984